

že dotčená osoba může podat zdržovací žalobu proti provozovateli internetových stránek nezávisle na tom, v kterém členském státě je provozovatel těchto stránek usazen, i u soudů každého členského státu, v němž mohou být internetové stránky zobrazeny,

nebo

je podmínkou příslušnosti soudů členského státu, v němž provozovatel internetových stránek není usazen, aby existovala zvláštní souvislost napadeného obsahu nebo internetových stránek se státem sídla soudu (souvislost s tuzemskem) jdoucí nad rámec technicky možné zobrazitelnosti?

- 2) Pokud je takováto zvláštní souvislost s tuzemskem nezbytná:

Podle kterých kritérií se tato souvislost určuje?

Je rozhodné, zda jsou napadené internetové stránky svým provozovatelem cíleně zaměřeny (také) na uživatele internetu ve státě sídla soudu, nebo postačuje, že informace zobrazitelné na internetových stránkách objektivně vykazují souvislost se státem příslušného soudu v tom smyslu, že podle okolností konkrétního případu, zejména na základě obsahu napadených internetových stránek, mohlo nebo může ve státě sídla soudu dojít ke střetu protichůdných zájmů — zájmu žalobce na zachování jeho osobnostních práv a zájmu provozovatele utvářet své internetové stránky a poskytovat informace?

Záleží při posuzování zvláštní souvislosti s tuzemskem na počtu zobrazení napadených internetových stránek ve státě sídla soudu?

- 3) Pokud pro potvrzení příslušnosti není nutná žádná zvláštní souvislost s tuzemskem, nebo pokud pro tuto příslušnost postačuje, aby napadené informace objektivně vykazovaly souvislost se státem příslušného soudu v tom smyslu, že podle okolností konkrétního případu, zejména na základě obsahu napadených internetových stránek, mohlo nebo může ve státě sídla soudu dojít ke střetu protichůdných zájmů, a pokud domněnka zvláštní souvislosti s tuzemskem není podmíněna minimálním počtem zobrazení napadených internetových stránek ve státě příslušného soudu:

Má být čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o elektronickém obchodu“) ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu,

že je těmto ustanovením nutné přisuzovat kolizněprávní povahu v tom smyslu, že i v oblasti občanského práva nařizují za potlačení vnitrostátních kolizních norem výlučné použití práva platného ve státě původu,

nebo

se u těchto právních předpisů jedná o korektiv na hmotně právní úrovni, kterým je obsahově modifikován a na požadavky země původu redukován hmotně právní výsledek práva, které bylo podle vnitrostátních kolizních norem stanoveno jako použitelné právo?

Pro případ, že čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice o elektronickém obchodu má kolizněprávní povahu:

Stanoví uvedená ustanovení pouze výlučné použití hmotného práva platného v zemi původu, nebo stanoví také použití v něm platných kolizních norem s tím důsledkem, že zpětný odkaz práva země původu na právo země určení je nadále možný?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Trani dne 13. ledna 2010 — Vino Cosimo Damiano v. Poste Italiane SpA

(Věc C-20/10)

(2010/C 134/24)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Trani

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vino Cosimo Damiano

Žalovaný: Poste Italiane SpA

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení 8.3 rámcové dohody převzaté směrnicí 1999/70/ES vnitrostátní právní úpravě (jako je právní úprava stanovená čl. 2 odst. 1a legislativního nařízení č. 368/2001), která při provádění směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS zavedla do vnitrostátního právního řádu případ „bezdůvodnosti“ pro přijímání zaměstnanců společnosti SpA Poste Italiane na dobu určitou?

- 2) Je pro odůvodnění snížení úrovně ve výše uvedeném právním předpisu v oblasti pracovních smluv na dobu určitou a z důvodu, že není uplatněn zákaz podle ustanovení 8.3 rámcové dohody převzaté směrnicí 1999/70/ES, dostatečné, aby italský zákonodárce sledoval jakýkoliv cíl, za předpokladu, že je odlišný od cíle provést uvedenou směrnici, nebo je nezbytné, aby byl tento cíl nejen hoděn ochrany alespoň rovnocenné ochraně sledující uložení sankcí, ale aby byl i výslovně „stanovený“?

- 3) Brání ustanovení 3.1 rámcové dohody převzaté směrnicí 1999/70/ES vnitrostátní právní úpravě (jako je právní úprava stanovená čl. 2 odst. 1a legislativního nařízení č. 368/2001), která při provádění směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS zavedla do vnitrostátního právního řádu případ „bezdůvodnosti“ pro přijímání zaměstnanců společnosti SpA Poste Italiane na dobu určitou?

- 4) Brání obecná zásada Společenství zákazu diskriminace a rovnosti vnitrostátní právní úpravě (jako je právní úprava stanovená čl. 2 odst. 1a legislativního nařízení č. 368/2001), která při provádění směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS zavedla do vnitrostátního právního řádu případ „bezdůvodnosti“, který znevýhodňuje zaměstnance společnosti SpA Poste Italiane, co se týče nejen této společnosti, avšak i dalších podniků ve stejném nebo v jiném odvětví?

- 5) Brání čl. 82 odst. 1 [ES] a čl. 86 odst. 1 a 2 [ES] vnitrostátní právní úpravě (jako je právní úprava stanovená čl. 2 odst. 1a legislativního nařízení č. 368/2001), která při provádění směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS zavedla do vnitrostátního právního řádu případ „bezdůvodnosti“ pouze ve prospěch společnosti SpA Poste Italiane (podniku s výhradně veřejnou kapitálovou účastí), a vyvolala tak domněnku zneužívání dominantního postavení?

- 6) Je v případě kladné odpovědi na předchozí otázky vnitrostátní soud povinen nepoužít vnitrostátní právní předpisy, které jsou v rozporu s právním řádem Společenství?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešově (Slovenská republika) dne 9. února 2010 — POHOTOVOŠŤ s.r.o. v. Iveta Korčkovská

(Věc C-76/10)

(2010/C 134/25)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: POHOTOVOŠŤ s.r.o.

Odpůrkyně: Iveta Korčkovská

Předběžné otázky

1) Předběžná otázka

- a) Je údaj o celkových nákladech spotřebitele vyjádřený v procentních bodech (roční procentní sazba nákladů — RPSN) natolik důležitý, že pokud není ve smlouvě uveden nelze považovat cenu spotřebitelského úvěru za transparentní a dostatečně jasnou a srozumitelnou?

- b) Je rámec ochrany spotřebitele, kterou zajišťuje směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, takový, že umožňuje označit za nepřiměřenou podmínku ve smlouvě o spotřebitelském úvěru i cenu z důvodu nedostatečné transparentnosti a srozumitelnosti, pokud ve smlouvě chybí údaj vyjádřený v procentních bodech o celkových nákladech na spotřebitelský úvěr a cena je vyjádřena pouze peněžní částkou složenou z různých poplatků uvedených jednak ve smlouvě a jednak ve Všeobecných obchodních podmínkách?